Моя перша поїздка в Туреччину: поселення та вивчення отелю (частина 1)

Сьогодні я переглядала галерею у своєму телефоні та натрапила на фото з відпочинку в Туреччині. Це був 2021 рік — моя перша закордонна поїздка, яка припала на розпал ковіду.

Я хотіла в одній статті поділитися з вами теплими спогадами, власним досвідом та фотографіями, які я зробила сама. Але, коли почала писати, зрозуміла, що неможливо умістити 7 днів з такою кількістю подій та фото, що зі мною трапилися (так, я взяла від тижневої поїздки повний максимум!) в одному матеріалі.

Тому, я розпочинаю серію статей про мою поїздку до Туреччини.

Спонтанне, але виважене рішення

У четвер, 8 липня 2021 року я остаточно вирішую: я їду в Туреччину. Прийшла до турагенства, а там мені запропонували гарячу путівку — десять тисяч гривень на двох, трьохзірковий готель, все включено, але відповідь треба дати до вечора, бо виліт у неділю. Тільки уявіть мої хвилювання, адже ж це була моя перша закордонна поїздка.

Гарячі путівки — штука файна, але я підготувалася завчасно. Збиратися почала, як тільки вийшла з агенства, з собою взяла мінімум речей і не пожалкувала. Обов'язково беріть закрите взуття типу кроксів. Ще у турагенстві мені оформили усі необхідні документи (страхування, довідки, квитки на літак), а довідку, що я не хворію COVID-2019 я купила через знайому. На щастя, зараз це вже не актуально.

> *Якщо не маєте досвіду, то перший закордонний відпочинок краще розпочати через турфірму — один раз оплатив пакет "все включено" і більше ні за що не переживаєш.*

Втім, **готівку я з собою брала** — обміняла 100 доларів (турецькі ліри в Запоріжжі не знайшла) і взяла з собою кредитну картку від Monobank. Як виявилося згодом, у турецьких курортних містах проблем з безконтактною оплатою взагалі немає — мені навіть нараховували кешбек! Головне не забудьте вказати у мобільному додатку, що ви виїхали закордон.

Ще одна важлива річ — це зв'язок. В мене на той момент був iPhone 11 Pro Max — він підтримує eSim. Тому, через додаток Airalo я завчасно купила собі віртуальну сім-карту Turkcell з 40 гігабайтами і активувала її ще в Україні (але працювати вона почала тільки по прильоту в Туреччину). Коли я вийшла з літака я одразу набрала рідних у Viber, щоб повідомити, що зі мною все добре — це неймовірне відчуття, аджеж більшість пасажирів такої згоди не мали. Безкоштовний WiFi у аеропортах та кафе є, але майже ніколи не працює.

Дві години і готово

О 15:30 я приїджаю до Запорізького аеропорту. Щойно збудований, він такий сучасний, красивий. Був. До війни. Суки, кацапи.

З Запоріжжя літав прямий рейс до Анталії: о 17:50 виліт, а в 20:15 я вже вийшла в міжнародному аеропорті Анталії.

Летіли на такому “кукурузнику” — чартерний рейс QU6711 кацапської компанії Azur Air, що обслуговувала тури ANEX Tour. Нам з братом пощастило, я сиділа біля вікна, змусили вдягнути маски.

Під час взльоту вуха не закладало, як всі лякали. Сидіти біля вікна — дуже круто, я наробила багато аерознімків.

Втім, найкращі свої знімки я вже зробила, коли ми підлітали до Анталії. Політ зайняв всього 2 години, у літаку нас не годували, дали лише воду.

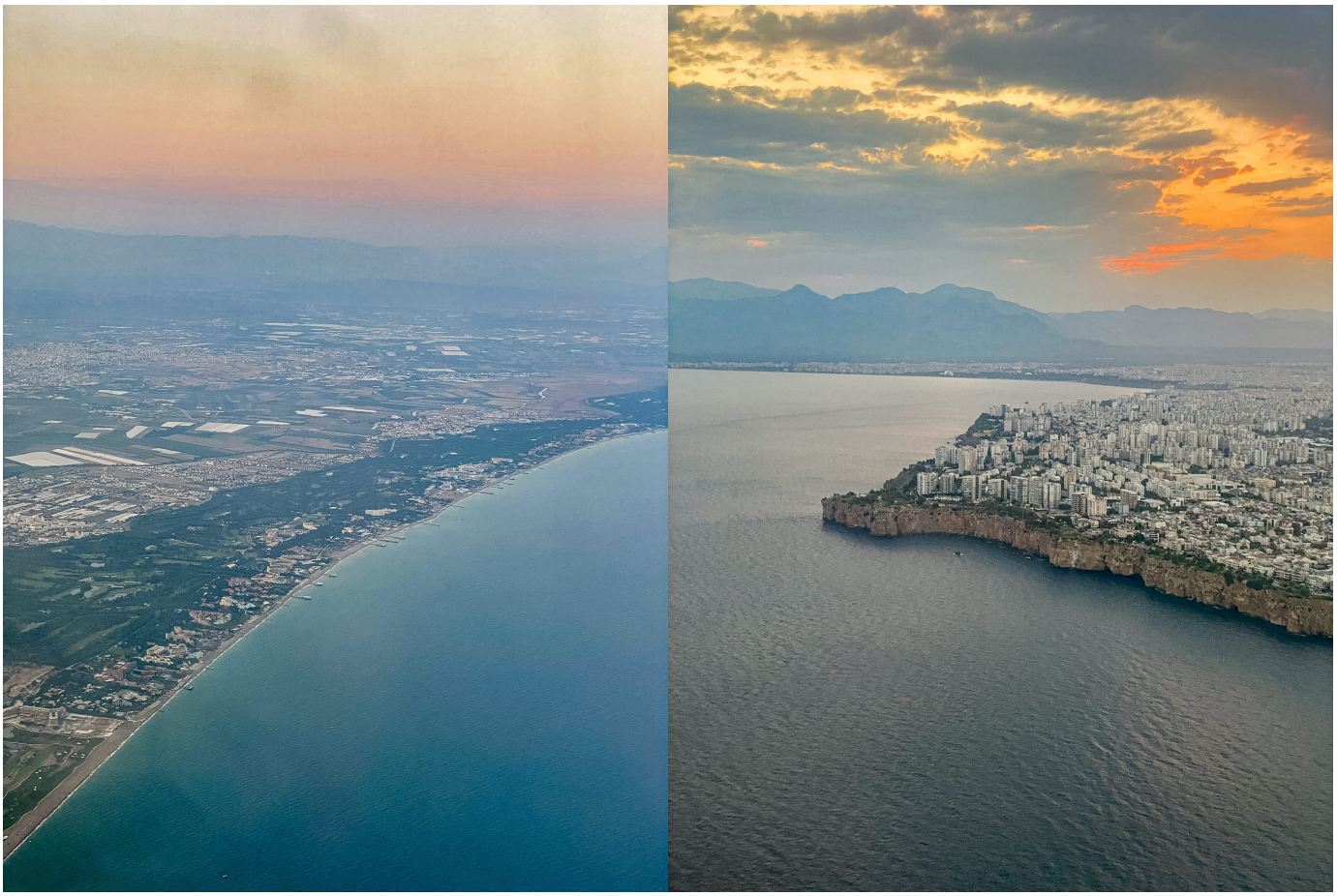

Плюс подорожі через турагенство у тому, що вас по прильоту зустрічає відповідний автобус, який везе до потрібного готелю. Але, я збрешу, якщо скажу, що не розгубилася.

WELCOME TO ANTALYA
BURGER KING

FILA
5
6
7
8

Звісно, це будуть не турки, якщо по дорозі до готелю вас не завезуть у якийсь сувенірний магазин.

Перше розчарування та істерика

До мого отелю Maya World Beach Hotel в Окурджаларі з аеропорту Анталії їхати годину. З нами вийшла ще одна родина. Ми заселилися в отель десь о 23:30. Нам спочатку дали кімнату з видом… на стіну сусіднього отелю. Ми були трішки шоковані, тому зчинили скандал.

Як виявилося, це в них така традиція: тобі показують жахливу кімнату, а потім чекають, що ти почнеш домовлятися за “щось краще” і запропонуєш консьержу чайові. Ми дали 20 долларів на лапу, але виявилося, що вільних кімнат з окремими ліжками та видом на море немає.

Розлючені ми пішли вечеряти, але о 23:50 вже ніякого шведського столу, розуміється, вже не було. Була “пізня вечеря” — суп з чечевиці та ломтик хліба. Тоді я вперше спробувала, що це таке. На смак, як гороховий суп.

Перед сном ми пройшлися територією отелю. Побачене нам сподобалося.

Перший ранок в чужій країні

На ранок ми зрозуміли, що вночі бачили сусідній басейн. На щастя, територія нашого отелю була не гірше — маленька, затишна і теж з басейном та гірками.

З нашого номеру був вид на море, а з іншого — на гори.

Того ж ранку ми вперше познайомилися зі шведським столом. О сьомій ранку (щоб ви розуміли, я вдома сплю до 12, бо я сова).

Щодо шведського столу: спочатку стоять “дешеві вуглеводи” типу вермішелі чи каш, потім салатики, а найсмачніше типу свіжої риби, курки чи ковбас вже у кінці. Ті, хто не навчений життям йде від початку, а під кінець, в них вже забита тарілка дешевою вермішеллю з якимось м’ясомісним продуктом. Не поспішайте все хапати — спочатку пройдіться аж до кінця, подивіться, де що лежить. Приходити, до речі, треба за кілька хвилин до відкриття. Якщо ви як я спите до обіду, то будете доїдати холодні залишки.

В обід вибір страв був трішки більшим:

Після обіду, але до вечері можна у вуличному барі біля басейну взяти собі бургер чи піццу, все безкоштовне:

До речі, в Туреччині я скуштувала перші кавуни (в Україні вони ще тільки дозрівали — це була середина липня). З десертами та свіжими фруктами проблем не було взагалі — я об'їдалася яблуками та виноградом щодня.

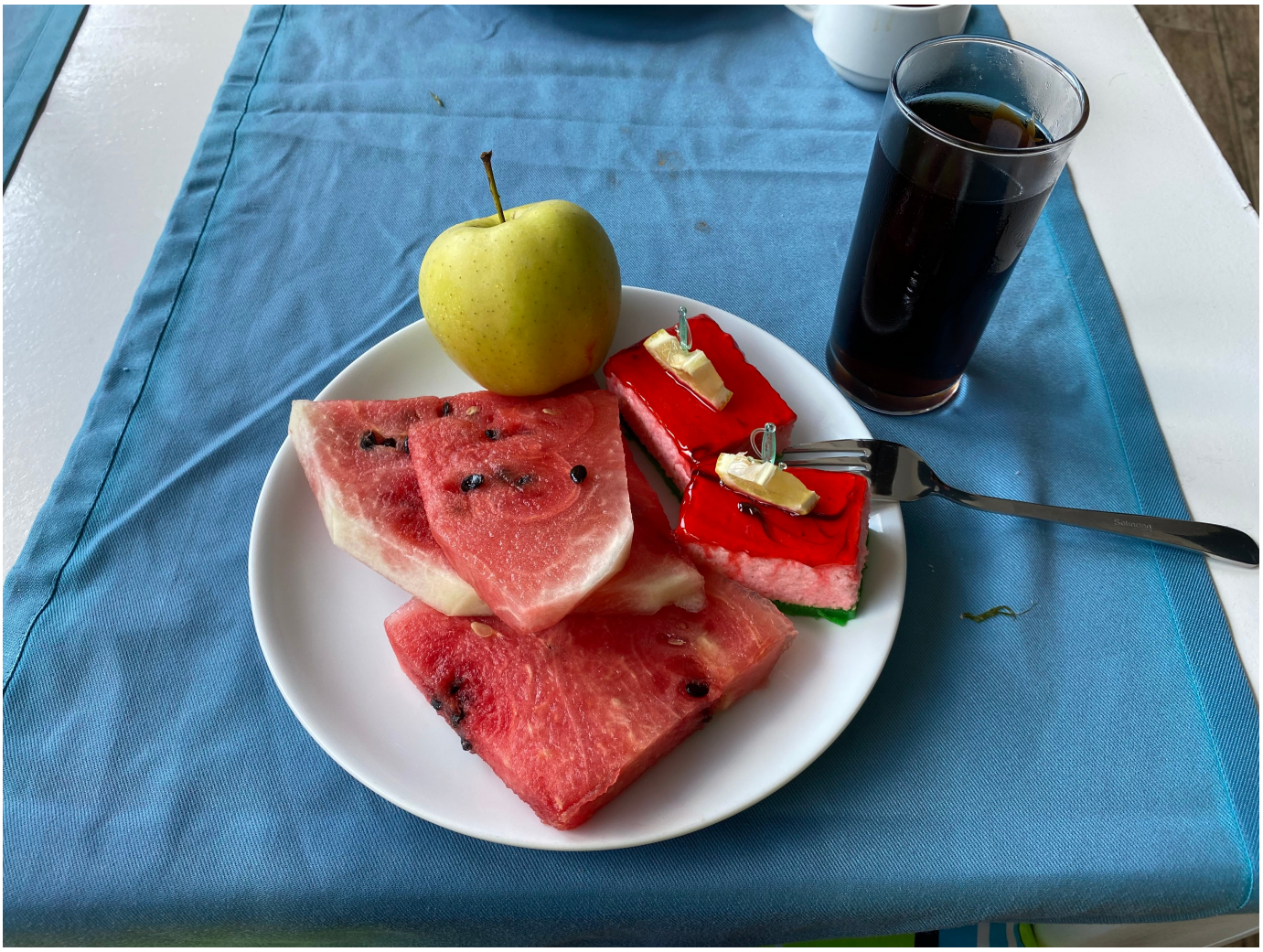

В цілому, як ви вже здогадалися, вмерти з голоду вам ніхто не дасть Окрема історія — безкоштовне Пепсі на барі. Ми з першого дня почали досліджувати навколішні території й щоразу, коли виходили за територію отелю брали собі пляшечку напою чи води. Нагадаю, це була середина літа — стабільні +40° з 11 ранку до 17 вечора (так, тільки такі дурні як ми в цей проміжок часу ходили гуляти містом).

> *До речі, у лісі поруч з отелем всюди лежали запечатані пляшки зі свіжою водою. Чомусь цей факт мені запам'ятався надовго. Берий і пий.*

Культурний шок і перша радість

Так, ви тут не подумайте, що мені не сподобалася поїздка. Адже ж головні радощі чекали попереду.

Ось, тільки подивіться на цю красу — це наш пляж. Як виявилося, такий же кам'янистий як у Феодосії. Але ж я розумна, взяла з собою крокси! Я в них і купалася…

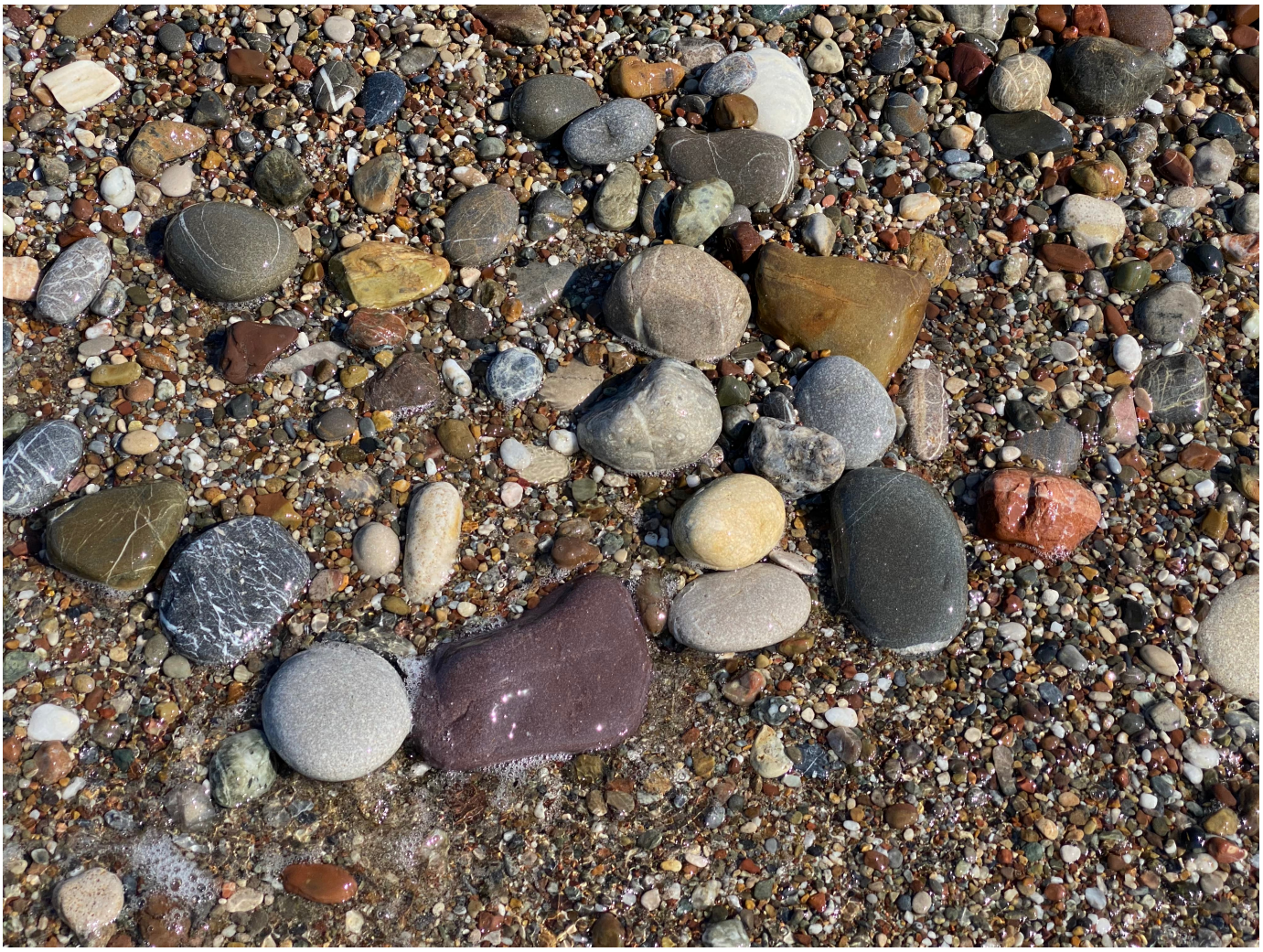

А ось так виглядала територія нашого отелю:

MAYA WORLD HOTELS

А ось так, до речі, виглядав наш номер коли вже вирішили скандал з ліжком (спочатку мені з братом дали номер з двоспальним ліжком):

Перший вихід за територію отелю

В цілому, пробачте за порівняння, але Окурджалар мені нагадав… Кирилівку! □ Така ж напівпустеля, нічого цікавого навкруги крім ринку для туристів і кількох супермаркетів.

Втім, як виявилося, життя навколо отелю не закінчується. І ми того ж дня вирішили пройтися далі. Перед поїздкою я часами вивчала мапу і дивилася перегляд вулиць, тому можна сказати, я вже знала, що і де приблизно знаходиться. На місці в мене був телефон з інтернетом, тому я швидко стала місцевою і навіть одного разу консультувала кацапів, у який супермаркет краще піти.

Ось так виглядає головна транспортна артерія — шосе D400 Mersin-Antalya, що проходило поруч з нашим отелем і по якому ми приїхали сюди:

У наступних статтях ми продовжимо дослідження місцевості: повірте, це була лише невеличка верхівка айсберга. Як я вже писала напочатку статті, з тижневого відпочинку я вижала максимум: катання на яхті, поїздки в гори, Сіде та Манавгат на орендованій машині (спойлер: це коштувало менше 100 доларів).

Post Scriptum: як мені прийшла ідея написати цю статтю

Останніми днями трапилася стаття на Друкарні, що цій платформі не вистачає живого контенту створеного саме людьми, з їх досвідом, переживаннями, жвавими дискусіями. І знаєте, я погоджуюся!

Тому, дозвольте мені започаткувати цю традицію — я навіть обрала окремий теґ для подібних матеріалів на Друкарні, нехай це буде **UGC** (від *User-generated content*). Знаю, це більше про нативну рекламу, але чим вам подібні статті не контент, створений користувачами? ▯ Використовуйте цей теґ у своїх авторських матеріалах, щоб в нас заснувалося своє лампове ком’юніті з живими текстами ▯